

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodvs Expeditæ Confessionis Tum pro Confessarijs, tum pro Pœnitentibus

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1657

De prima luxuriæ specie, id est de simplici fornicatione, paragr. 4

urn:nbn:de:hbz:466:1-41773

*De prima Luxuriæ specie, id est
de simplici Fornica-
tione.*

15. **P**ERCURRIMUS universas luxuriæ species, ut, quid in singulis explicandum necessario sit, cognoscamus, initium sumentes à simplici fornicatione, quæ est prima luxuriæ species. Huc tamen multa aggerimus, quia hic frequentiora, nam ceterum non raro in aliis luxuriæ speciebus, quas mox subjiciemus, eadem eveniunt.

16. Qui committit per illicitam copulam fornicationem, non satis explicat dicendo, se peccasse contra Castitatem; sed addere oportet, se copulam habuisse: quia secus non explicatur malitia propriæ copulæ fornicariæ, quæ est diversa à ma-

*a De Lug.
d. 16. de
pæn. sec. 5.
n. 238.*

litia

litia quacunque contra Castita-
tem.

17 Qui committit tria v.g. pec-
cata cum tribus foeminis ejuf-
dem rationis, non tenetur de-
clarare fuisse tres foeminas, cum
fatis *b* sit dicere ter fornicatus *b* *Bom. de*
sum. Ratio est quia eadem est *Sacram.*
malitia sive cum tribus, sive ter *d. 5. q. 5.*
cum eadem nisi fortè aliquando *p. 5. sec. 2.*
id interroget Confessarius, ut *§. 3. diff. 3.*
ocasio proxima tollatur, quæ ex *prop. 3.*
illa frequentia cum eadem ti- *n. 143*
meri potest: de qua re dixi supra
cap. 1. §. 1. num. 4.

18 Peccatum cum filia Con-
fessoris nec ex se est sacrilegium,
nec incestus, sed simplex forni-
catio. *c* Quare qui id commisit *b* *Filliuc.*
fatis est fateri, se fornicatum es, *10. 2. tr. 30*
se. Præscindimus autem à soli- *c. 5. n. 105*
citatione Confessionis; Nam *aliquæ.*
solicitatione ejusmodi est speciali-
ter confitenda, cum sit contra
reverentiam Sacramento debi-
tam, Præscindimus item quan-

do, esse Confessarium, assume-
retur ut medium ad peccandum,
vel quid simile: tunc enim ad-
set nova malitia, vel contra re-
verentiam Sacramenti, vel con-
tra similem virtutem.

d' Falluc.

20. 1. tr. 30

e 3 n. 71.

*e Sanc de
matr. l.*

7. d. 4. n 5

Coninc de

Sacr. d. 7.

qu. 4. n. 19

19 Virgo, sive vir, *d* sive
puella *e* qui, prima vice, volun-
tariè frangit virginitatem, non
peccat peccato diverso à simpli-
ci fornicatione, secundum opi-
nionem antiquorum, quare suffi-
ciet fateri fornicationem, nec
obligatur virginitatem manife-
stare. Idem dic si se polluat,
modo se delectetur: si vir deside-
ret virginem sine voluntate vir-
ginis inferendi: in his enim non ad-
ditur ex qualitate adiecta virgi-
nitatis, nova species malitiæ.

20 Fidelis peccans cum infi-
deli, quantum est ex hoc capite
non peccat, nisi simplici forni-
catione, ex opinione probabiliori.
Licet etiam esse contra Religio-
nem, id est contra reverentiam

f Azor.

p. 3. l. 3.

e. 9. q. 3.

Sacr

Sacramenti Baptismi, non negem esse probabile. g

21 Confirmo priorem probabilitatem: quia principalis ratio cur dicendum foret hoc esse peccatum speciale, est, quia Ecclesia dum prohibet conjugium fidelis cum infideli, prohibet etiam quamcunque conjunctionem: cum sit idem motivum, id est ut pro reverentia nostræ Religionis, vitetur illa conjunctio, quæ est damnosa tum ipsi fideli, tum proli educandæ. Quæ est ratio Sanchez hallata, & approbata à De Lugo, i Sed hæc ratio non multum urgere videtur: ergo, &c. Minor probatur; nam primò ubi unum prohibetur: non intelligitur prohibitum & aliud: quantumvis simile, ut est notum in jure. Multò plus quia secundò intervenit non parva disparitas: nam in Matrimonio est longè major conjunctio, quàm in copula furtiva. Tertiò quia

g Sanc. l. 7
de matr.
d. 5 n. 12.
De Lugo
d. 16. de
pæn. sec. 6.
n. 336.

h Sanc. ib.
i De Lug.
ibi.

quia etiam sic intelligerentur
 specialiter prohibita civile com-
 mercium, collocutio, familiaritas,
 immo & servitium infidelium,
 ex quibus oriri majus periculum
 sanè potest: Fateor esse peccatum
 quando quis cum infidelibus
 (existente everfionis periculo,
 vel scandalo) familiariter degit:
 sed hoc non est illud de quo agimus,
 sed quid communitate ad omnes
 actiones periculi peccandi expositas.
 Quartò cum totam hanc malitiam
 specialem deducant adversarii à
 prohibitione Ecclesiæ prohibentis
 Matrimonium fidei cum infidele;
 sequitur, saltem regulariter non
 esse novum formaliter peccatum
 quia communitate talis prohibitio
 inculpabiliter nescitur, immo
 probabiliter, ut patet ex divinis
 scriptis, judicatur non adesse. De
 nique poenæ gravissimæ legibus
 contra hoc peccatum constitutis,
 ostendunt quidem graviter

entur tem, sed non diversitatem speci-
e com- ficam: sicuti poenæ constitutæ in
iliari- homicidium qualificatum, v. g.
nfide- proditorium, non ostendunt dif-
us pe- ferre specie à non qualificato.
or esse Sed hæc satis contra nostram
m in- brevitatis sectandæ consuetudi-
rsionis nem.

milia 22 Quid de Sodomia cum
t illud Infideli? Respondeo idem vide-
ommu- ri dicendum, nempe abundè es-
ericul- se, si fateatur quis commissam à
tò cur- se fuisse sodomiam: siquidem, ut
cialen- ex dictis constat, non apparet,
bitio- unde necessariò derivetur spe-
trimo- cifica diversitas.

sequi 23 Quando quis, cum sit fri-
non est- gidus, vel Eunuchus, cum aliqua
ecatur- peccat, debet fateri se esse talem.
rohibi- 1. Ratio est, quia tunc, non so-
ur, im- lum adest malitia fornicationis,
t ex di- sed etiam malitia contra natu-
e. De- ram, cum adsit frustratio finis
legib- naturalis, id est finis generatio-
onstit- nis, atque inutiliter cum suum,
gravi- cum
ecce

1 Sanc l. 9.
de matr.

d. 19. n. 3

tum foemineum semen à tali frigido provocetur.

24 Quando positivè invitatus alios, sollicitasque v. gr. puellam cum qua deinde peccas : aliqui

m Jo Sào. sentiunt non debere te esse sollicitum explicare te fuisse primum ad alliciendum : eadem enim malitia, licet non tam gravis, est quando non invitatus cum illa peccas, adhuc enim particeps es ejus peccati. Idem diximus supra cap. 4. §. 1. num. de confabulantibus in Missa. Idemque dic de turpi colloca-
in sel d. 1 tione, & similibus, neque enim propter eandem rationem obligo ad explicandum an primus fueris. Quod si quis sollicitavit sed vel deinde non processum est ad opus, vel cerrè multò potius debet sanè Sacerdoti id subijcere, utpote peccatum sollicitationis distinctum ab ipso opere pravo.

25 Quando quis in copula non serva

servat debitum modum, sed vel à latere, vel sedendo, vel præposito, vel viro succumbente, modo servetur vas naturale, nec sit periculum effundendi semen extra vas (id quod tamen rarò esse solet, quia matrix saltem partem majorem seminis attrahit) non est circumstantia necessariò confiranda: quia id accidentale est copulæ; & in conjugatis vel est veniale, si ob voluptatem, vel peccatum nullum, si in necessitate.

n. cano de matr. l. 1. d. 6. n. 3.

26 Qui incipit, nec absolvit copulam, debet explicare: quia licet tunc sit fornicatio ex affectu, non tamen est re ipsa fornicatio, sed tactus impudicus. Qui item eandem copulam incipit, & deinde relict, semenque dispergit; debet id explicare; quia adest tunc duplex malitia, id est fornicationis ex affectu, & mollities, qua, re ipsa, semen dispergitur, ut ex se constat.

o. Summ. l. 1. d. 19. n. 3.

L 27 Quan-

27 Quando quis carnaliter,
 vel alio quocumque peccato pec-
 cat; non est necesse *p* explicare,
 se exposuisse periculo peccandi,
 ingrediendo domum v. g. puel-
 lae, & deinde peccasse; quando
 enim hæc duo, id est se exponere
 periculo peccandi, & peccare si-
 mul concurrunt, nec inter ipsa
 tanta mora intercedit, quanta
 necessaria est ad distinguendum
 unum numero peccatum ab alio.
 unum peccatum moraliter sunt.
 Non potest objici esse quidem
 unum numero, sed includere
 duas specie malitias, nec, in-
 quam, hoc potest objici, quia
 exponere tali periculo peccandi
 & eodem peccato peccare, eju-
 dem sunt speciei; quod si inter-
 cedit prædicta mora, non est mi-
 rum debere explicari, quia tunc
 sunt duo numero distincta pec-
 cata. Qui media ex se licita, vel
 illicita adhibet, ut fornicetur,

qua
mu

D

inv

item

dice

mag

mag

cont

addi

rem

tias

mus

tiis a

28

P

ria est

furto

rum

sona

quo
ero.

qua ratione fateri debeat, diximus sup. c. 1 §. 10.

De eo, qui ex consuetudine inveterata fornicatur; diximus item supra c. 3. §. 3. De recidivo dicemus l. 3. §. 4. Eum, qui cum magna contentione peccat, cum magna voluptate, cum tanta continua duratione, quia solum addit circumstantiam aggravantem; explicare eas circumstantias non necessario debere, diximus cap. 1. §. 18. de circumstantiis aggravantibus.

§. 5.

De Sacrilegio.

28 **P**ergimus ad Sacrilegium, quod duplex in hac materia est (nam de homicidio, & furto sacrilegis, suo loco) alterum quod contrahitur ex persona sacra, alterum ex loco sacro.

L 2

29 Quo.